

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi J. S. i J. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 lutego 2005 r., sygn. akt II Ca (...) w sprawie J. S. i J. S. przeciwko A. H. o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2005 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pełnomocnik skarżących – wykonując zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w B. o nadesłanie pełnomocnictwa do złożenia skargi – przedstawił pełnomocnictwo procesowe mocodawców upoważniające „do prowadzenia sprawy z powództwa J. i J. S. przeciwko A. H. we wszystkich instancjach”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ – 424¹² k.p.c.) nie jest kontynuacją postępowania zakończonego prawomocnie kwestionowanym orzeczeniem sądu drugiej instancji (wyjątkowo – pierwszej instancji). Skarga ta jest nowym, nadzwyczajnym środkiem umożliwiającym dochodzenie roszczenia odszkodowawczego od Skarbu Państwa za niezgodną z prawem działalność orzeczniczą sądu jako organu władzy publicznej (art. 417 § 1 k.c.). Skarga nie zmierza do zmiany bądź uchylecia kwestionowanego orzeczenia i inicjuje sprawę odrębną wobec sprawy zakończonej prawomocnie tym orzeczeniem. Tym samym umocowanie adwokata (radcy prawnego) do reprezentowania strony skarżącej w sprawie o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie może

wynikać z treści pełnomocnictwa udzielonego temu pełnomocnikowi w sprawie zakończonej prawomocnie tym orzeczeniem (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 r., V CZ 61/05, nie publ.).

Zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w B. zasadnie zmierzało do uzupełnienia skargi (art. 424⁵ § 2 k.p.c. w związku z art. 89 § 1 k.p.c. i art. 126 § 3 k.p.c.), ale nie zostało wykonane. Przedłożone pełnomocnictwo nie umocowuje bowiem pełnomocnika do prowadzenia sprawy o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ - 424¹² k.p.c. w zw. z art. 417¹ § 2 k.c.), lecz powtarza umocowanie zamieszczone w prawomocnie zakończonej sprawie o zapłatę. Należało w konsekwencji odrzucić skargę (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).